

[Palle Simonsen]

skal ikke herske nogen tvivl om, at også den konservative folketingsgruppe finder, at denne paragraf i det lange løb kan virke skadende.

Konklusionen på mit indlæg skal være en henstilling til arbejdsministeren om, at man administrerer denne paragraf meget lempeligt fra arbejdsministerens side. For hvis den bliver for restriktivt administreret, så er vi af den opfattelse, at den i det lange løb vil virke skadende, og hvis det bliver tilfældet, så er det i hvert fald klart, at det konservative folkeparti vil være imod denne paragraf.

Melchior (CD):

Jeg hørte til dem, der oprindelig var med til at lave mere eller mindre heldige vittigheder om denne bestemmelse. Men jeg hører også til dem, der under udvalgsarbejdet, som det jo heldigvis ofte sker, fik en række oplysninger, som fik mig til at se anderledes på sagen.

Flere af ordførerne har ligesom arbejdsministeren nævnt, at man i den offentlige sektor i 5 år – nu må det snart være 6 år – har benyttet den praksis, som § 6, der her ønskes fjernet, angiver. Det har virket til alles tilfredshed. Der har hverken fra ansatte eller fra styrelseschefer været andet end tilfredshed med den metode.

Man fik endvidere oplysning om, at en række med os absolut sammenlignelige lande har den samme regel, hvor den ligeledes fungerer upåklageligt, uden at andre end revyforfattere og vitsmagere har noget at indvende – eller rettere sagt, de er måske endda glade, så har de lidt at lave sjov med. Hr. Poulsgaard skulle jo også her optræde i rollen som morsom mand. Det har han selvfølgelig lov til, og han scorede nogen latter, da han talte om, hvor gammel eller måske af hvad køn en ægtefælle skulle være. Det er ganske betegnende og ikke spor morsomt, men nærmest tragisk, at når hr. Poulsgaard bringer ét eneste eksempel på en stilling, nogen man averterer efter, så er det en ægtefælle. Det har man jo lov til, og det kan der være gode grunde for, men jeg har aldrig hørt om, at det skulle være en erhvervsansættelse at blive ægtefælle – undtagen i hjernerne hos personer, der lever i dronning Victorias tidsalder. Det lyste tydeligt igennem, da man endelig skulle komme med et eksempel. Det

er altså et erhvervsarbejde at være ægtefælle i familien Poulsgaard eller i dette parti i øvrigt, og det kan jeg kun beklage for vedkommende, som det går ud over.

Foruden det, jeg har nævnt om den offentlige sektor og om, hvad der gælder i andre lande, vil jeg gerne nævne – og det er ikke noget, jeg påstår, men det er noget, jeg føler mig helt overbevist om og har viden om – at det i erhvervslivet er en fordel, at man er blevet opmærksom på i højere grad at give en stillingsbeskrivelse, idet det ikke drejer sig om at få en person af hverken bestemt køn eller udseende eller alder til at udføre et stykke arbejde. Man har haft godt af at koncentrere sig om, når man søger en person, da primært at søge en opgave løst, et arbejde udført. Det må være mindre væsentligt, af hvad hudfarve, køn, nationalitet osv. vedkommende person er. Derfor har der hele vejen igennem kun været positive reaktioner.

Men det er rigtigt, at man her har mulighed for at spille på nogle lave instinkter. Det er klart, at mange i befolkningen ikke rigtig forstår det her, men hæfter sig ved de vittigheder, der kan siges om det. Mange har ikke mulighed for at sætte sig ind i – og heller ikke behov for det, så det er ingen bebrejdelse mod nogen – hvad det i virkeligheden drejer sig om.

Jeg har drøftet det mange steder, og alle, der har gjort sig ulejlighed med i 2 minutter at høre en forklaring på det, har set, at de tog fejl i første omgang.

Det eneste pjattede i denne sag er, at en lov, som er vedtaget herinde for et halvt år siden, allerede nu søges omgjort. Det er det samme folketing, der er ingen som helst udsigt til nye positioner. Hvis vi sådan hvert halve år skal begynde at læse korrektur på det, vi selv med et rigeligt og tilstrækkeligt flertal har lavet herinde 6 måneder tidligere, ja, så er vi altså ude i pjatteriet – uden at mit parti ønsker at fremsætte lovforslag om, at sådan noget pjatteri skal høre op, for enhver må jo selv om, hvordan man vil afsløre sig.

Ole Henriksen (SF):

Af og til diskuterer vi i socialistisk folkepartis folketingsgruppe, hvordan vi bedst får fordelt vores ressourcer på seriøse forslag, og af og til må vi altså springe noget pjatteri over. Dette lovforslag var sådan set et af de